

Cozt warachtich verhael/

J W 878

Vande Siecte/ Ieste woordē
ende doot vande Coninck van Spangien/
Philips de tweede/ gestorven den derthienden September des
Jaers rcC. xcviij. in zijn Clooster van S. Laurens/ gele-
gen in Escorial/ seiven mijlen van Madril/ geschreven
binnen Madril in Spaensch/ende ouergeset in
Duyts/ door een Liefhebber des
selven taels.

Voor Ian Iansz. Orlers, inden duytschen Bybel.

1015
44

1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

Verzeichnis der Objekte des Museums

O mijnne beloften na te comē/ so beantwoorde ic uwe
brief/byde welcke gy op mijn begeert/ u te wille adre-
seren/t gunt hier passeert/weet dan dat in dit Jaer van 1598
sijn Conincklijke Majesteijt onsen heer Don Philippe de
derde/doen noch prins wesende/was gaen sien opte merckt
ofte plaetse van Madril de Stierjacht/ en Batementspelen
die daer gedaen werden op S. Jans dach/alwaer de Coninc
zijn vader (nu byden heer wesende) niet en was/ also hy te
dier tijt Sieet hielden vant Fleercijn ofte Gicht/twele hem in
beyde handen geschoten was/ zijn Alteze vande voorszeyde
spelen/gecomen wesende/vertelde zijn vader/tgunt daer ge-
schiet was/de welcke antwoorde/ic ben seer verblift/dat ghi
u vermaect hebt/want ghy sult in mijn leven niet meer sien
eenige verlichtinge van dese mijnne siecte/en niet een beval hi
dat men gereetschap soude makē om te gaē na het Escorial.
Doctor Mercado/ Medecijn van zijn kamer seyde/ dat geen
oorbaer was te vertreckē/ also hem de siecte daer door soude
mogen verheffen. De Coninc antwoorde dat hy daer wilde
gebracht wesen in zijn leven/alsomen hem daer doch moeste
brengen na zijn doot: Ten laetsten om zijn wille na te comē/
droegen hem zijn Lackeyen op haer schouderen/wesende ses
dagen onder weech om die seven misle (dier zijn) af te leggē/
hy gevoelde hem eenige dagen wat beter/eben wel kunde hi
op zijn leden niet staen/dan moest zitten ofte leggē/de Gicht
taste hem wederomme aen/desgelijc de Coortse: Zijn Doc-
tozen haer raet voorszwendende/verhief hem de pijn/oorzo-
dat hy terstont ordonneerde/tgeen dat diende om zijn siel te
versorgen/ hy biechte ende nam het Sacrament/ ende ter
selfder tijt geboot hy dat Garcia de Nogaza soude werden
gewijt Aerts bisschop van Toledo/de Nuncio van zijn hey-

licheyt/dede hem consacrerem/met de gewoenlike/solen ni-
tepten: de goede Coninck creech een Apostunie in zijn rech-
ter knie seer ontfleken wesende/so dat hy niet mochte ruse.
Zijn Doctoren verbaest wesende/dede roepen een Bedechin
van Toledo/ genaemt Elias/de welcke binnen Madril was
met sijn ende der anderen advijs/heeft den Licentiaet Vir-
gilia/daer opgeleyt remedien/om de Apostunie te doen rij-
pen/de selfde geopent/ende gereynicht vande quade Materij
die daer in was/openbaerden hem daer na vier andere Apo-
stunien in sijn Borst/de welcke ooc geopent en gereynicht
werden/ vande Materij: dan dese vuyle Materij/ bracht
voort grote menichte van Lusen/Ja so veel/dat men se niet
wech konde krijgen/ hy was in sulcken ellendigen staet dat
hem vier mans in eē lakē moesten onnimekerē/ Daerenbovē
moesten noch twee andere mannen het bedde en de laeckens-
schickē. Tien dagē voor sijn doot creech hy eē harde Coorts/
de welcke vijf uren duerde/so dat men sach dat zijn crachten
hem begaben/en veel Heerē hier in Madril maecten provisie
van rouclederen. Tot hem selven gecomē wesende/seyde hi
totten Aertsbisschop ende de gene die inde kamer waren/
Vrienden ende ondersaten u droefheyt en becommernissen
kunnen weynich helpen tot mijn gesontheyt/also mensche-
like raet by my nu vruchteloos is/tgunt daer meer aen ge-
legē is/is dat gy by tijts geret maect/dat totte begravinge
van mijn lichaem sal nodich wesen/en nu te wil ic vry vāde
Coorts ben/beuele ic u dat gy u Prins sult halen/de welcke
eer yet lang u Coninc sal wesen/ ooc dat gy my hier brengt
mijn kist daer ic in sal begravē werden/set op dat buffetken
een dootshoofd/op hebbende de Conincliche Croon/twelck
gedaen werde.De Prins ende d' Infante daer gecomen we-

sende/ riep hy Jan Ruyz de Melasco tot hem seggende/ u sal
inwachtich welen van een kofferken twelck ik u te bewaren
heb gegeue. De welcke antwoorde/ Ja Genadige Heer. Wyl-
get my seyde hy. Het was een heel kleyn kofferken/ twelck
geopent wesende/ werdender uytgehaelt een kostelicke steen
van zeer groter waerdē/ de welcke hy d' Infante dede geuen/
haer zeggēde/ mijn dochter Isabella Eugenia Clara neemt
dit Juwel twelck u moeder aen my gebzacht heeft/ twelck ick
u geue tot eē memorie: ende hem kerende na de Prince seyde
tot hem/ Soon vint ghyt goet dat ic u suster dit geue? Hy
antwoorde/ Ja ic mijn Heere/ ooc al tgunt dat ic hebbe. Dit
antwoert was dē koninc zeer aengenaem/ de welcke beval
datmen een ander papier soude soecken twelc int voorsz. kof-
ferken was/ ende tselfde den Prince geuende seyde hy/ Daer
in sult ghy sien op wat manier ghy u konincryck sult gou-
verneren. Daer na werdender uytgehaelt eē geestel wesende
aen de eynde kēs bebloet/ ende de selfde opheuende seyde hy:
Dit bloet is van mijn bloet/ doch niet mijn/ maer van mijn
vader die inden Hemel is/ de welcke gewoon was hem aldus
te geffen. Daerom op datmen zijn deucht mach weten en
de waerheyt van dit werck/ hebbe icket willen tonen. Daer
na dede hy hem reyncken een papier twelc onder zijn oorkuf-
sen lach/ het welck gelesen wesende door Jan Ruyz/ luyde
also: wy Phillippe byder gratie Gods koninc vā Castillien
en Leon/etc. hebbende dit konincryck geregeert 40. Jaerē/ ic
geuet nu int 71. Jaer mijns ouders over aē God almachtich
diēt toebehoort/ bevelēde mijn ziel in zine gebenedide handē/
op dat zijn godlike Maiesteit met haer doe tgunt hē gelieue
sal/ en ic beuele dat als mijn ziele vande lichame sal gescheide
wesen/ tselfde ge balsemt werde en gekleet met een konincklic

kleed/dan geleyt in dese koperen kist die hier staet/ en na dat
ic gehoude sal wesen den tijt by de Witten gestelt/ wil ic dat
men my begrave op dese maniere: Voor aen sullen gaen de
Bijbelschop/het kruys/de klergie/terstot daer aē sal volgē
de adelantado met de koninclicke standaert/die hy sal slepē
langs der aerde/ wesende becleet met rou: den Hertogh van
Mairra sal de Croon dragen in een groot open Lampet/ge-
deckt met eē doec: dē Marquis vā Aguilar sal tswaert dragē:
het lijc/ 8. van mijn principael dienaers/ met brandēde tort-
sen in haer hant bekleet met zwart: den aertsbisschop sal de
Grands volgen/ en onse algemeene erfgenaem achter ter
zijde/in zijn roucleet/ so gaende na de kercke/ alwaer mijn
lichaem gestelt sal werdē op eē staetgraf dat daer gemaect
sal werden/ De Wisse gedaē wesende sal den pzelact my int
graf setten/ twelc tleste huys sal wesen tot mijn eeuwige wo-
ninge. Dat gedaen wesende sal u Prince/de derde Coninck
van dese mijne naem gaē in sinte Jeronimus klooster binnē
Madril/alwaermen de negēdach houdē sal: mijn dochter en
mijn suster haer moeye zullen gaē int klooster vande graeu-
we susterz of de barrevoetse. Buten tguut ic u tander tijden
gesept hebbe/so bid ic u nu dat ghy u suster wilt voor seer ge-
recommendeert houden/want sy is geweest mijn spiegel/ ja
het licht van mijn oogen. Hout de republijke in vrede/haer
versende van goede gouverneurs/belonende de goede ende
straffende de quade. Ic beuele datmen wt de gevangenisse hale
den Marquis van Mondejar/hem vry latende/ op conditie
dat hy int Hof niet en come. Aengaende de huysvrou van
Antoni Perez/ men salse mogen loslatē/ op conditie dat sy
in eē klooster ga/en dat hare dochters erven tguut van haer
zijde come. Ic perdonnere de gene die gevangē zijn van we-

gē de jachte/ ooc die ter doot veroordeelt zijn en spert on des
Coninc ontbreect/ en hy omhels de zijne kinderen voor de
laetste reys/ haer seggende dat sy op haer rust gaen souder.
Int uytgaē uyt de kamer braechde de Prins Dō Christeffel
de Mora/ wie de schat of Coninclicke sleutel hadde. Hy ant-
woorde ic mijn Heer. Geestle my seyde de Prins. Don Chri-
stoffel antwoorde/ u Hoocheyt salt my vergebē tis de sleutel
van betrouwinge/ dewelcke ic niet vā my genē mach sonder
consent vande Coninc mijn Here. Daer op seyde de Prins/
basta/ en ginc in zijn kamer. Don Christoffel keerde weder
tot den Coninc/ dien hy vonde cē weynich verlicht te wesen/
en seyde hem: Genadichste Heer/ zijn Hoocheyt heeft my de
schat sleutel afgeeyt/ ende ic hebse hem zonder u cōsent niet
willen gevē. De Coninc antwoorde ghy hebt qualic gedaē.
Daer na quam hem de koozts noch eens aē/ en hy begeerde
geolijt te wesen/ i welc dē Aerts bisschop hem dede. Hy beval
ooc dat men hem gevē soude een seker crucifix bewaert in cē
kofferken/ wesende tselfde dat zijn vader stervende inde hād
had/ daer mede begeerde hi ooc te sterben. Na dat hy geolijt
was quā hē zijne Hoocheyt weder besoecken/ en Don Chri-
stoffel incomende presenteerde hem de sleutel met gebogen
knie/ die de Prins nam en gaffe den Marquis de Denia. De
Coninc seyde strax/ ziet ic recommandere u Don Christoffel
voor den bestē die naer die ic gehad heb/ hout ooc alle dāder
voor gerecommandeert. Hy nam wederom oorlof/ hē om-
hessende/ en terstont began hem de sprac te begebē. Hi bleef
2. dagen in die gestalte en sterf Sondaechs den 13. Septēb.
smorgens ten 3. uren.

De begravinge geschiede Manendaechs den 14. des selfden maents te 9. uren voor den
middach. De Aerts bisschop seyde de Messe. Dē nieuwen Coninc quam uyt Escorial
den 16. des selfdē/ snachts te 8. uren/ latende zijn suster by de graeuwe suster/ inde hy
ging na S. Jeronimus/ het Hof in grooten rou latende.

kleed/
ic gehe
men i
wybe
de ade
lange
Maan
deet n
het lij
sen in
Grau
zijde/
lichae
sal we
graf s
ninge
van d
Mad
mijn
we su
geleyt
recon
het lie
versie
straff
den A
dat h
Anto
in eek
zijde

